

Az elátkozott leány

Tiszolcz város fölött emelkedik egy magas sziklás hegy, Hradovának hívják. A hegy nagyon szép piramis alakú, s az oldala fenyőcserjékkel van benőve, míg a teteje kissé lapos és kopár. A monda szerint ennek a hegynek szelleme van, mely holdtölte éjjelén 12 órakor hosszú fehér ruhában körül suhog a hegy körül, s aztán eltűnik.

Egy éltos tót asszonytól hallottam, hogy: „Én is az anyámtól tudom, hogy vót itt, mán nem tudom, mennyi ideje lehet, egy gazdag ember, s annak vót egy szép, úgy 16-17 esztendő körüli leánya, és ennek vót egy szép kedvese, akit a leány igen szeretett; a fiú is szerette. Később a fiú, hogy-hogynem, elég a hozzá, hogy meghalt, s a leány nagyon bánkódott utána. Az idő mult, de a leány nem felejtette el a legényt. Az apja oda akarta adni leányát egy tót legényhez, aki az nem szivelhetett, s nem akart hozzá menni, s az apja erre igen megharagudott, s megátkozta a leányt, s azt mondta, hogyha meghal, a Hradova hegyre temeti el, hogy mindig háborgassák a boszorkányok szelek képében a sírját, s ne hagyjanak neki még ott se nyugodni. A leány nemsokára csakugyan meghalt, s a kegyetlen apa a hegy tetejére temette el a ragyogó szépségű leányt, s ezen elátkozott leány szelleme kél föl minden holdtöltén sírjából, és suhogva kerüli meg a hegy tetejét fehér ruhájában”. A község jámbor népe nagy félelem közt emlegeti a „Hradova szellemét”.